

מועמד

מאת: הרולד פינטר

עברית:

(משרד. למב, איש צעיר, להוט, עליו ונהלב, צועד בעצבנות הלך ושוב. לבדו בוזדר. הדלת נפתחת. גברת פיפס נכנסת. היא תמצית היעילות.)

פיפס: אה, בוקר טוב.
 למב: הו, בוקר טוב, העלמה.
 פיפס: האם אתה מר למב?
 למב: נכון.
 פיפס: (מעיינת בגליון נייר) כן. אתה מגיש בקשה למשרה הפנויה הזו, כן?
 למב: בהחלט. כן.
 פיפס: האם אתה פיסיקאי?
 למב: כן, כן, ודאי. פיזיקה היא כל החיים שלי.
 פיפס: (בעצלתים) טוב. ובכן, התהליך אצלנו הוא שקודם לדיון שאנחנו עורכים בכישרון המועמד, אנחנו מעוניינים להעמיד אותו במבחן קטן על מנת לקבוע את התאמתו הפסיכולוגית. אין לך התנגדות?
 למב: לא, לא - ודאי שלא.
 פיפס: יופי.
 (גברת פיפס מוציאה כמה הפצים ממגירה והולכת אל למב. היא מציבה כסא למענו.)
 פיפס: בבקשה שב. (הוא יושב) האם אפשר לחבר את אלה לכפות ידיך?
 למב: (בחביבות) מה אלה?
 פיפס: אלקטרודות.
 למב: אה כן, כמובן; מצחיקים, הקטנים האלה.
 (היא מחברת אותם לכפות ידיו)
 פיפס: עכשיו האוזניות.
 (היא מרכיבה אוזניות לאוזניו)
 למב: לדעתי זה... די משעשע.
 פיפס: עכשיו אני מחברת לחשמל.
 (היא מחברת לשקע שבקיר)
 למב: (בשמץ עצבנות) לחשמל, את מחברת? אה, כן, כמובן. כן, הרי צריכים, לא?
 (פיפס מתיישבת על כסא גבוה ומסתכלת למטה אל למב)
 זה עוזר לקבוע את... את ההתאמה שלי, נכון?
 פיפס: כלי ספק. עכשיו הרגע, פשוט הרגע. אל תחשוב על שום דבר.
 למב: שום דבר.
 פיפס: הרגע לחלוטין. ה - ר - גע. אתה רגוע לגמרי?
 (למב מחנהן. גברת פיפס לוחצת על כפתור בעיצו של מושבה. זמזום נוקב בתדירות גבוהה נשמע, למב מתעוות ומתקשח, ידיו מקרבות לאוזניות, הוא נפלט מהכסא, מנסה לזוזל מתחתיו. גברת פיפס מביטה בו בלי נוע. הרעש נפסק. למב מציץ החוצה מתחת לכסא, זוחל החוצה, עומד, מפרסס, פולט מין צחקוק ומתמוטט לתוך הכסא.)
 פיפס: האם היית אומר שאתה אדם גוף להתרגש?
 למב: לא - לא באופן מיוחד - לא. כמובן אני -
 פיפס: היית אומר שאתה אדם הנתון למצבי רוח?
 למב: מצבי רוח? לא, לא הייתי אומר שאני נתון למצבי רוח, טוב, כמובן, לפעמים, מדי פעם אני -
 פיפס: האם היו לך אי פעם התקפות דיכאון?
 למב: ובכן, לא הייתי בדיוק קורא להן דיכאון -
 פיפס: האם לעיתים קרובות אתה עושה דברים שאתה מתחרט עליהם בבוקר?
 למב: מתחרט? דברים שעליהם אני מתחרט? טוב, תלוי למה את מתכוונת ב"לעיתים", באמת - תראי אני מתכוון, שכשאת אומרת "לעיתים קרובות" -
 פיפס: האם נשים מביכות אותך לעיתים קרובות?
 למב: גשים?

פיפס: גברים.
 למב: גברים? טוב, בדיוק רציתי לענות על השאלה בנוגע לנשים -
 פיפס: האם אתה מרגיש נבוך לעיתים קרובות?
 למב: נבוך?
 פיפס: בגלל נשים.
 למב: נשים?
 פיפס: גברים.
 למב: הי, רק רגע, אני... תראי, את רוצה תשובות נפרדות או תשובה כוללת?
 פיפס: אחרי יום עבודה האם אתה מרגיש עייף? מוטרד? מרוגז? מעוצבן? במבוי סתום? סר וזעף? מתוסכל?
 זועף עד מוות? לא מסוגל להתרכז? לא מסוגל לישון? לא מסוגל לאכול? לא מסוגל להישאר יושב? לא
 מסוגל להישאר זקוף? אבוד? עצל? מיוהם? זורמן? מלא תשוקה? מלא אנרגיה? מלא פחד? סחוט מכוח,
 מפחד, מתשוקה?

(שהייה)

למב: (חושב) טוב, אז למען אמת, די קשה להגיד...
 פיפס: האם אתה אדם חברותי?
 למב: טוב, פה נגעת בנקודה די מעניינת -
 פיפס: האם אתה סובל מפריחות, אדישות, או ממעיל נופל?
 למב: א....
 פיפס: האם אתה בתול לא נגוע?
 למב: אבקש את סליחתך?
 פיפס: האם אתה בתול; לא נגוע?
 למב: הו, זה די מביך, הייתי אומר, אני מתכוון - בפניה של גברית -
 פיפס: האם אתה בתול, לא נגוע?
 למב: כן. למעשה אני כן, אני לא אעשה מזה סוד.
 פיפס: האם תמיד היית בתול לא נגוע?
 למב: הו, כן, תמיד. תמיד.
 פיפס: ממש מקו הזינוק?
 למב: זינוק? הו, כן, מקו הזינוק.
 פיפס: האם נשים מפחידות אותך?

(היא לוחצת על כפתור מצידו השני של מושבה, הבמה נשטפת אור אדמדם, המהבהב, נדלק וכבה בתואום על

שאלותיה.)

פיפס: (מפתחת) הבגדים שלהן? הנעלים שלהן? הקולות שלהם? המבטים שלהן? דרך ההליכה שלהן? דרך
 הישיבה שלהן? הדרך שהן מחייכות? הדרך שהן מדברות? הפיות שלהן? ידיהן? רגליהן? שיקיהן?
 ברכיהן? עיניהן? ה- (נקישת תוף) שלהן? ה- (נקישת תוף) שלהן? ה- (קול מצילתיים) שלהן? ה- (אקורד
 טרומבון) שלהן? ה- (תו בס) שלהן?

למב: (בקול גבוה) ובכן, תראי, באמת תלוי למה את מתכוונת -
 (האור עדיין מהבהב. היא לוחצת על הכפתור הראשון והזמזום החודר נשמע שוב. ידיו של למב עולות לאזניותיו. הוא נפלט
 מהכסא, נופל, מתגלגל, זוחל, קם בקושי ומתמוטט. דממה. הוא שוכב כשפניו למעלה. גברית פיפט מסתכלת עליו ואו הולכת
 ומתכופפת מעליו.)

פיפס: תודה רבה לך, מר למב. אנחנו נודיע לך.

- סוף -